

harien lloch als plans de tots els liberals d'Espanya; i que la tal vaga reproductiva més que a Anglaterra, l'afectaria més de les excepcions, del ordre i de la producció.

Hi ha molts per explicar l'atenció sobre aquests fets, per lo tant. El seu origen se fa recular a un parell de mesos, a la vaga dels obrers del mar, que abans d'una mica més portà fricció a les festes de la coronació. D'aquí passa a la indústria dels transports, primer en els docks i el trànsit urbà; més tard en les línies de carrils i transients. La vaga, començada a Manchester, s'estén a Glasgow, Birmingham, Hull i Newcastle. En aquest estat les Unions obreres del Lancashire i de l'Essex presenten llurs queixes als patrons, amenaçant amb secundar als seus companys; la mateixa fet els descontentats dels molls de Liverpool, i els patrons contesten ab el lock-out.

El nombre de vaguistes en aquesta ciutat no baixa de 100.000, i les conseqüències d'una massa d'homes, aïllats i descontentats, no podien ser altres que desordres i batalles. Se parla de desordres i batalles, sense saber res en clar. La vaga repercuteix arreu i pren, en una noció dels eschematis del Lancashire, el qualificatiu de nacional.

Aquests són els fets. Ocioa cosa es pondera la gravetat; totom la reconeix i els diaris s'han anat a investigar les causes. La premsa universal, a cerca l'arrel del mal en l'aprovació del «Parliament-bills». La cosa, en canvi, en canvi, és, com se pot veure, de lo més ignominios i ridícul. Sembla que el motiu inicial estigui una qüestió de salaris dels obrers dels docks. Aquests, densa de la gran vaga de 1889, que's clougué per la intervenció del cardenal Manning, no han augmentat gairebé de salari, mentre que les despeses mínimes d'existència han crescut d'un terç d'ensia d'altres, en termes que, fins a cert punt, la reclamació d'aquests obrers està justificada.

Però lo significatiu d'aquest cas és la indisciplina, no solament exterior, sinó la interna, la manca de coordinació i disciplina en les organitzacions obreres que no obsequen als seus capítols, ni a la tradició d'equanimitat i mesura característica de les unions industrials obreres.

Y en aquest punt és que es cert que ha tingut influència la recent lluita política, no el «Parliament-bills» en si, sinó la campanya feta a base d'arrest projecte de llei. S'ha parlat posar una mica massa contra els rics i privilegiats, però atacar als dords i privilegiats, i als produccions han debilitat els conceptes de jerarquia, i respecte a la situació, que aguantaven tota la vida social anglesa. Dintre i fora del Parlament el prestigi del «Labour Party» ha crescut molt més depressa que la seva força, i això ha portat aquesta actuació d'escàndol.

Al mateix temps la influència creixent del socialisme dintre del «Labour Party», i la resaca que cada dia creix de les teories socialistes, expliquen en bona part la violència de la topada.

Una reacció s'ha produït en la opinió anglesa. Tothom, fins els més amplex liberals, afins als parits democràtics, demanen la immediata repressió del mot, l'establiment del orde, i es desparar que no costarà assolir. Mentres tant el fet de que la violència i la propaganda per l'acció i la lluita violenta hagin arribat al cor de Prussia i al ronyó d'Anglaterra, ha de constituir un avís per als homes de poder, encarregats de realitzar el llibre i la justícia que no poden ser fets del orde social.

(DE L'AGENCIA HAVAS)

Els carrilaires d'Irlanda

Paris, 18, 8'12 nit. Londres. — Ha esclatat la vaga de carrilaires d'Irlanda. A Dublín han abandonat el treball alguns centenars de carrilaires.

A Holyhead la tropa ha donat una càrrega a un grup de vaguistes que volia fer parar l'express d'Irlanda.

Els minaires

Paris, 18, 10'3 nit. Edimburg. — La Federació de minaires ha autoritzat al seu Directori per convocar l'Assemblea plenària, al lloc de tractar de la vaga.

La Federació censura al Govern per haver enviat tropes a ajudar a les companyies ferroviàries.

Els carrils de Londres

Londres. — Els carrils de Londres estan guardats militarment. El servei se fa restringit.

No's desparxa cap billet per Manchester ni per Yorkshire.

L'industria de transports

Paris, 18, 10'45 nit. Londres. — En la conferència celebrada pels delegats de la industria de transports s'ha arribat a un acord.

En John Burns ha sigut designat àrbitre per la solució del conflicte.

Els efectes de la vaga

Londres. — La vaga de carrilaires depa sentir principalment seus efectes al nord d'Anglaterra propiament dita i al País de Gales.

Es parcial al Midland i quasi insignificant al sud d'Anglaterra.

Uns 12.000 minaires i obrers metal·lúrgics de Cumbria estan en paro foros, com també les fabricues de cervecia de Buxton, les més importants d'Anglaterra.

A Bristol i Birmingham la policia ha donat algunes càrregues, resultant variis ferits.

La situació empitjora

Paris, 19, 10'40 matí. Londres. — La situació a mitja nit era pitjor que durant el dia.

Els organitzadors de la vaga han celebrat una conferència, sense resultat. Avuy tornaran a conferenciar.

La vaga se va estenir a Londres i la seva provincia.

La estació de Marylebone ha estat tota la nit casi a les fosques, sense haver sortit cap tren desde les cinc de la tarda d'alí.

El servei del metropolità subterrani està completament desorganitzat.

A Liverpool la policia ha estat mitja a les fosques desde primera hora de la nit. Les estacions estan totes tancades. També han tancat els cafés. El servei de transis se fa molt reduït i tots els negocis estan totalment desorganitzats.

Informes oficials

Paris, 19, 11'29 matí. Londres. — Segons han manifestat aquesta matí al ministeri de Negocis estrangers, més de les dues terces parts dels carrilaires segueixen treballant.

La perturbació resultant de la vaga és immensa, però la paralització dista molt de ser general.

A Birkenhead les tropes han dispersat als amonats, donant una càrrega a la bayoneta.

La gravetat augmenta

Paris, 19, 3'15 tarda. Londres. — El «Nord-London Railway» ha sospes aquest matí totalment el servei.

Tres altres estacions de Londres estan tancades.

S'han registrat variis actes de sabotatge, en diferents punts del país.

A la vaga's propaga ràpidament.

A Edimburg la situació ofereix extrema gravetat.

Estan parades nombroses fabricues dels districtes industrials del Nord.

(PER TELEFON)

Lo que diu en Canalejas

Madrid, 19, 12'30 matí. San Sebastián. — El senyor Canalejas ha dit que la vaga d'Anglaterra segueix en el mateix estat.

Ha dit que les tres quarts parts dels carrilaires són oposats a la vaga; van oferir seguir treballant, al Govern els prestava'l seu suport.

En un principi — ha afegit el senyor Canalejas — les forces disparades en solvencia sola, però després tingueren de ferio ab balia.

Es trist per a nosaltres, els demòcrates, que aquesta situació coincideixi ab la gran revolució del dret que en tots els ordres fan els homes que estan al davant dels negocis britànics.

El mestre Candi

La diada de la Mare de Deu d'Agost va morir el mestre En Candi Candi i Casanovas. Era una personalitat remarcable i digna d'esment per sos coneixements musicals i per sos entusiasmes artístics i patriòtics.

El mestre Candi era emporadonats va néixer a Castelló d'Empúries el dia 4 de febrer de 1844. Tenia, donchs, al morir 67 anys.

Era deixeble i país del eminent mestre Frigola i després organista i mestre de capella de les esglésies del convent de Santa Clara, dels Sants Just i Pastor, i de Sant Jaume. També havia dirigit una societat coral obrera.

A més d'ésser un músic intel·ligent, era un fecondíssim compositor; tan en el gènere profà, com en el religiós. Sentia, naturalment, l'esperit catalanista i per aquest motiu se'l pot posar a la llista dels precursors del modern moviment musical català.

El repertori de la música de les melodies populars catalanes que'l bon patriota català En Francesch Pelay Briz colecció i publicà en el primer volum de sa colecció.

Quan, en 1885 (i), s'estrenà el drama «La filla del marxant» don Felip i Codina i Frederich Soler (Barra), ell va escriure una bona fantasia sobre motius de la tan popular cançó i la publicà arreglada per cant i piano, al objecte de facilitar el cant de la música catalana a les reunions musicals de les famílies acomodades catalanes.

Després publicà, arranjats també per cant i piano, les dues balades originals «Sots d'amor» i «Rosa maridada», entre la segona dels uns i les bromes i fins burles dels altres que ara usen i abusen d'aquesta poètica festa musical i popular de Catalunya.

Entusiasta admirador de les belles costums de la terra, ell fou qui restaurà, a Barcelona, la hermosa i poètica festa popular d'anar a canyar cançons a la nit de la Pasqua Florida. Va compondre unes caramelles, les va fer apadrinar a la societat coral obrera catalana que dirigia i, portant tots els dies una gorra musca (barretina morada), venia sortit a canyar, davant els casals de les més principals famílies de la ciutat, entre la segona dels uns i les bromes i fins burles dels altres que ara usen i abusen d'aquesta poètica festa musical i popular de Catalunya.

Allavors va escriure, sobre letra del Mestre en Gay Sabat, en Francesch Briz, el cor descriptiu a quatre veus «La sega», després el «Volem» i alguns altres que encara canten les societats coral.

En Candi fou un dels músics més coneguts de la seva època i per això formava part de tots els jurats dels concursos corals de Catalunya. Ab el mestre Francesch Laurent de Ríu ho va ésser d'un concurs de Perpinyà, per al qual va escriure una òpera, per ésser llegida a primera vista.

Com a emporadonats i com a músic, en Candi també dedicà la seva atenció a la típica i hermosa dansa popular, la sardana, allavors en gran decadència. Va compondre una «Recorts del Emporadon», que és la primera sardana que s'ha publicat impresa, arreglada per a instruments de la cobla. Va publicar una altra que s'anomena «Flors boscanes» i es quasi segur que'n deu tenir alguna altra que no sabem.

El mestre Candi era un fervorós catòlic i fecond compositor de música religiosa. Ha deixat escrites més de cent obres: lletres, motets, lamentacions, himnes, nàdals, misses, pregueres, goigs, salves, tristes, recitats, corals, etc.

Va escriure moltes composicions per orgue, entre elles una serie de fàcils, però que les poguessin aprendre als convents les monjes organistes.

Era'l mestre obligat de les festes del Mes de Maria.

Entre totes ses obres preferia una missa a gran orquestra, el coral «Promes» i la sagra «Coro» i el famós i popular himne «Professió de fe catòlica» que comença: «Firme la voz...» etc. i que tota la diada diu: «Ruja el infierno, brame Satan...» etc. que canten totes les associacions catòliques d'Espanya, en romeries i demés llocs corporatius.

Una de ses obres és una «Trisagi a la Santíssima Trinitat», que publicà ara fa dos mesos.

En ses darreres disposicions demana que tota la seva música i instruments musicals siguin entregats a la Escolania del Monastir del Montserrat.

Fervorós devot de la Verge, entregà, quasi sobadament, sa ànima a Deu en la diada d'Assumpció, al tornar a sa casa després d'haver viatjat a la Iglesia de Sant Cugat, en qual popular barriada vivia en aquests darrers anys.

El mestre Candi és oncle del nostre bon amic en Francesch Carreiras Candi. A n'ell i demés familiars donem el més sentit pèssim i desitgem la glòria eterna per al difunt.—P. P. i R.

Confortada ab els ausills espirituals i la Benedicció Apostòlica, ha passat a millor vida donya Concepció Baró i Fernández, piaosa dama dotada de cor noble i bonidat que la feya estimar i respectar de les nombroses i distingides relacions de la seva apreciable família, les quals avuy són digne sentir vivament la seva mort.

Ens associem al dolor del seu espòs, mare i demés parants, als quals estiem el testimoni del nostre condol, sempre que preguem a Deu que aculli en sos braços l'ànima del seu benlloç que acabà de perdre. A. C. S.

Ha mort en aquesta ciutat don Francisco Cereales i Valls, el qual tenia en ella nombrosos amics, que s'havia guanyat ab son caràcter franc i bonadós, els quals sens dubte avuy companyaran en la seva pena, com també els hi acompanyem nosaltres, a la seva vídua, fills i demés parants, per la qual desitgem cristiana resignació i per al final la glòria del cel.

En la diada de la Mare de Deu d'Agost va morir el mestre En Candi Candi i Casanovas. Era una personalitat remarcable i digna d'esment per sos coneixements musicals i per sos entusiasmes artístics i patriòtics.

El mestre Candi era emporadonats va néixer a Castelló d'Empúries el dia 4 de febrer de 1844. Tenia, donchs, al morir 67 anys.

Era deixeble i país del eminent mestre Frigola i després organista i mestre de capella de les esglésies del convent de Santa Clara, dels Sants Just i Pastor, i de Sant Jaume. També havia dirigit una societat coral obrera.

A més d'ésser un músic intel·ligent, era un fecondíssim compositor; tan en el gènere profà, com en el religiós. Sentia, naturalment, l'esperit catalanista i per aquest motiu se'l pot posar a la llista dels precursors del modern moviment musical català.

El repertori de la música de les melodies populars catalanes que'l bon patriota català En Francesch Pelay Briz colecció i publicà en el primer volum de sa colecció.

Quan, en 1885 (i), s'estrenà el drama «La filla del marxant» don Felip i Codina i Frederich Soler (Barra), ell va escriure una bona fantasia sobre motius de la tan popular cançó i la publicà arreglada per cant i piano, al objecte de facilitar el cant de la música catalana a les reunions musicals de les famílies acomodades catalanes.

Després publicà, arranjats també per cant i piano, les dues balades originals «Sots d'amor» i «Rosa maridada», entre la segona dels uns i les bromes i fins burles dels altres que ara usen i abusen d'aquesta poètica festa musical i popular de Catalunya.

Entusiasta admirador de les belles costums de la terra, ell fou qui restaurà, a Barcelona, la hermosa i poètica festa popular d'anar a canyar cançons a la nit de la Pasqua Florida. Va compondre unes caramelles, les va fer apadrinar a la societat coral obrera catalana que dirigia i, portant tots els dies una gorra musca (barretina morada), venia sortit a canyar, davant els casals de les més principals famílies de la ciutat, entre la segona dels uns i les bromes i fins burles dels altres que ara usen i abusen d'aquesta poètica festa musical i popular de Catalunya.

Allavors va escriure, sobre letra del Mestre en Gay Sabat, en Francesch Briz, el cor descriptiu a quatre veus «La sega», després el «Volem» i alguns altres que encara canten les societats coral.

En Candi fou un dels músics més coneguts de la seva època i per això formava part de tots els jurats dels concursos corals de Catalunya. Ab el mestre Francesch Laurent de Ríu ho va ésser d'un concurs de Perpinyà, per al qual va escriure una òpera, per ésser llegida a primera vista.

Com a emporadonats i com a músic, en Candi també dedicà la seva atenció a la típica i hermosa dansa popular, la sardana, allavors en gran decadència. Va compondre una «Recorts del Emporadon», que és la primera sardana que s'ha publicat impresa, arreglada per a instruments de la cobla. Va publicar una altra que s'anomena «Flors boscanes» i es quasi segur que'n deu tenir alguna altra que no sabem.

El mestre Candi era un fervorós catòlic i fecond compositor de música religiosa. Ha deixat escrites més de cent obres: lletres, motets, lamentacions, himnes, nàdals, misses, pregueres, goigs, salves, tristes, recitats, corals, etc.

Va escriure moltes composicions per orgue, entre elles una serie de fàcils, però que les poguessin aprendre als convents les monjes organistes.

Era'l mestre obligat de les festes del Mes de Maria.

Entre totes ses obres preferia una missa a gran orquestra, el coral «Promes» i la sagra «Coro» i el famós i popular himne «Professió de fe catòlica» que comença: «Firme la voz...» etc. i que tota la diada diu: «Ruja el infierno, brame Satan...» etc. que canten totes les associacions catòliques d'Espanya, en romeries i demés llocs corporatius.

Una de ses obres és una «Trisagi a la Santíssima Trinitat», que publicà ara fa dos mesos.

En ses darreres disposicions demana que tota la seva música i instruments musicals siguin entregats a la Escolania del Monastir del Montserrat.

Fervorós devot de la Verge, entregà, quasi sobadament, sa ànima a Deu en la diada d'Assumpció, al tornar a sa casa després d'haver viatjat a la Iglesia de Sant Cugat, en qual popular barriada vivia en aquests darrers anys.

El mestre Candi és oncle del nostre bon amic en Francesch Carreiras Candi. A n'ell i demés familiars donem el més sentit pèssim i desitgem la glòria eterna per al difunt.—P. P. i R.

Confortada ab els ausills espirituals i la Benedicció Apostòlica, ha passat a millor vida donya Concepció Baró i Fernández, piaosa dama dotada de cor noble i bonidat que la feya estimar i respectar de les nombroses i distingides relacions de la seva apreciable família, les quals avuy són digne sentir vivament la seva mort.

Ens associem al dolor del seu espòs, mare i demés parants, als quals estiem el testimoni del nostre condol, sempre que preguem a Deu que aculli en sos braços l'ànima del seu benlloç que acabà de perdre. A. C. S.

Ha mort en aquesta ciutat don Francisco Cereales i Valls, el qual tenia en ella nombrosos amics, que s'havia guanyat ab son caràcter franc i bonadós, els quals sens dubte avuy companyaran en la seva pena, com també els hi acompanyem nosaltres, a la seva vídua, fills i demés parants, per la qual desitgem cristiana resignació i per al final la glòria del cel.

Lo de Marroch

El conflicte franch-alemany

¿S'arribarà a la ruptura?

(PER TELEFON)

D'un erim

Madrid, 18, 9'15 nit. Tànger. — Malgrat les actives gestions practicades per la policia dels consuls espanyols i francesos, no ha pogut ser capturat l'Italia Chague que'l disjunt va assassinat a Casablanca, el mestre d'obres espanyol senyor Garcia.

La policia espanyola va registrar el vapor «Villareal» i algunes hores després el «Luis Vives», sense trobar rastre del criminal, al domicili del qual se trobaven alguns punys i el retrat del assassinat.

Per haver començat la descomposició del cadavre don Garcia, fou necessari procedir al enterri.

D'Aleazar

De Aleazar confirmen la notícia de que el campament de la mehaba del tinent Thieret s'ha traslladat alguns quilòmetres més lluny de la població, perquè l'antiga posició era molt insalubre i les febres delmaven les forces.

Les tropes espanyoles disfruten de salut perfecta, merços a la llimpia.

A Aleazar s'han construït xabagues.

Incident comentat

Es objecte de molts comentaris en tota la ciutat diplomàtica l'incident ocorregut a Aix-les-Bains, per haverse arrancat i trepitjat una bandera alemanya, considerant-se que aquest acte ha vingut a agravar la situació.

Sobre'l conflicte franch-alemany.

San Sebastián. — Al tornar de la festa celebrada a Passages, a bordo del «Reina Regentes», el senyor Canalejas ha rebut als periodistes, conversant ab ells llarg estona.

Referint-se al incident franch-alemany, ha dit el senyor Canalejas: Aquest és un assumpte que preocupa en gran manera al Govern. Preocupa tant a tots els Govers, car després de les aliances i pactes internacionals que existeixen, ningú pot calcular l'alcans de una ruptura entre abels països.

Temim nosaltres confiança en nostres representants a París i Berlín — i clar està que temim confiança en ells al mantenir-los allí — i ells ens han enterat del que nos ha seguit aquest incident.

L'estat de la qüestió es avuy el següent: Ahr celebraren una conferència l'embaixador de França a Berlín i el ministre de Negocis estrangers d'Alemanya, i encara que havien de resoldre suspensar la negociació o arribar a un acord no's va arribar a acordar res ni tampoch se va arribar a la ruptura.

El ministre de Negocis estrangers alemany va exposar el seu desitg de descansar una temporada.

Va sorgir en això el trist incident de la bandera alemanya ultratjada per uns oficials francesos, que ha causat impressió a Alemanya i qual relació se creu exagerada.

Crech quel respecte a la civilització bivarà anar a tot conflicte, les conseqüències del qual ningú pot calcular, i espero que s'arribarà a un acord.

No es sols l'assumpte del Marroch el que motiva aquesta negociació, sinó també altres qüestions.

Fransa i Alemanya

Madrid, 19, 12'30 matí. En els diaris d'Alemanya s'ha comentat ab impressió desfavorable el fet d'haver sigut arrancada la bandera alemanya per uns oficials francesos.

Se diu que els embaixadors de França a Berlín i d'Alemanya a París, tenen ordre de regressar al seu país en el moment en que els seus Govers ho disposin.

L'embaixador d'Espanya ha arribat a París.

En els diaris d'Alemanya s'ha comentat ab impressió desfavorable el fet d'haver sigut arrancada la bandera alemanya per uns oficials francesos.

Se diu que els embaixadors de França a Berlín i d'Alemanya a París, tenen ordre de regressar al seu país en el moment en que els seus Govers ho disposin.

L'embaixador d'Espanya ha arribat a París.

En els diaris d'Alemanya s'ha comentat ab impressió desfavorable el fet d'haver sigut arrancada la bandera alemanya per uns oficials francesos.

Se diu que els embaixadors de França a Berlín i d'Alemanya a París, tenen ordre de regressar al seu país en el moment en que els seus Govers ho disposin.

L'embaixador d'Espanya ha arribat a París.

En els diaris d'Alemanya s'ha comentat ab impressió desfavorable el fet d'haver sigut arrancada la bandera alemanya per uns oficials francesos.

Se diu que els embaixadors de França a Berlín i d'Alemanya a París, tenen ordre de regressar al seu país en el moment en que els seus Govers ho disposin.

L'embaixador d'Espanya ha arribat a París.

En els diaris d'Alemanya s'ha comentat ab impressió desfavorable el fet d'haver sigut arrancada la bandera alemanya per uns oficials francesos.

Se diu que els embaixadors de França a Berlín i d'Alemanya a París, tenen ordre de regressar al seu país en el moment en que els seus Govers ho disposin.

L'embaixador d'Espanya ha arribat a París.

En els diaris d'Alemanya s'ha comentat ab impressió desfavorable el fet d'haver sigut arrancada la bandera alemanya per uns oficials francesos.

Se diu que els embaixadors de França a Berlín i d'Alemanya a París, tenen ordre de regressar al seu país en el moment en que els seus Govers ho disposin.

L'embaixador d'Espanya ha arribat a París.

En els diaris d'Alemanya s'ha comentat ab impressió desfavorable el fet d'haver sigut arrancada la bandera alemanya per uns oficials francesos.

Se diu que els embaixadors de França a Berlín i d'Alemanya a París, tenen ordre de regressar al seu país en el moment en que els seus Govers ho disposin.

L'embaixador d'Espanya ha arribat a París.

En els diaris d'Alemanya s'ha comentat ab impressió desfavorable el fet d'haver sigut arrancada la bandera alemanya per uns oficials francesos.

Se diu que els embaixadors de França a Berlín i d'Alemanya a París, tenen ordre de regressar al seu país en el moment en que els seus Govers ho disposin.

L'embaixador d'Espanya ha arribat a París.

En els diaris d'Alemanya s'ha comentat ab impressió desfavorable el fet d'haver sigut arrancada la bandera alemanya per uns oficials francesos.

Se diu que els embaixadors de França a Berlín i d'Alemanya a París, tenen ordre de regressar al seu país en el moment en que els seus Govers ho disposin.

L'embaixador d'Espanya ha arribat a París.

En els diaris d'Alemanya s'ha comentat ab impressió desfavorable el fet d'haver sigut arrancada la bandera alemanya per uns oficials francesos.

Se diu que els embaixadors de França a Berlín i d'Alemanya a París, tenen ordre de regressar al seu país en el moment en que els seus Govers ho disposin.

L'embaixador d'Espanya ha arribat a París.

Desde la Vall de Ribes

La Setmana de Sports. - Continúa! Tennis. - Tir.

A l'hermosa pista de Pàrramon, mentres van desfilar cotxes de totes menes i automòbils per la carretera que passa a tocar, amb un temps esplèndid de sol, sense gens de calor, a les deu del matí, el jutge i l'excel·lent jugador senyor Gmelin, ocupen el seu lloc, i comencen els partits dels diferents concursos.

El matí és dedicat a les senyoretes, que si bé gairebé totes, han sigut iniciades recentment en aquest sport, donen en general proves de posseir grans condicions.

Juguen primer: Roser Espuña-Sans, contra Mercè Junoy-Elias; la primera parella, avaluada per una bona jugadora i elegant tennista, dominà sempre, guanyant per 6:2 i 6:1. Després juguen Lola Sans-Bartrina, contra Pepeta Junoy-Villaverde, i encara que les primeres treballaren bastant, arribant a inspirar cuidat a les contràries, aquestes guanyaren per 6:2 i 6:3.

Després de dinar continuà la Copa Montgat-Campionat dels Pirineus, lluitant en Vidal-Ribas (J.), contra Gampor, partit ab jugades ben interessants, ja que'l primer és un jugador que creix cada dia, i si bé el segon desenvolupa un bonic joc, la sort no li fou favorable, perdent 6:3 i 6:1. En Saguer i en Villaverde, jugador aquest de categoria, donaren lloc a un partit dels més bonics que hem presenciat fins ara, partit fort, ple de jugades intencionades, demostrant que eren dos competidors dignes, i arrencant sovint més aplaudiments, sobretot al acabar el partit, que guanyà, naturalment, en Saguer; 6:3 i 6:1.

També jugà un partit de parelles, encarant Vidal-Ribas-Gmelin, a Muller-Sans. La desigualtat de forces era molt grossa, però lo que no estranyà

a ningú, que'l resultat fos favorable als primers, per 6:1 i 6:0.

La concurrencia d'espectadors fou encara potser superior a la d'ahir, essent sempre selecta de debò la que's dirigí a mitja tarda al stand del tir, montat davant del establiment, a la banda oposada del Fresser (que s'atravessa per un bonic pont adornat ab antenes de ramatge i escuts sports), sobre uns prats hermosíssims, sota del Taga, que allí s'enlaira fins a més de 2.000 metres d'altura.

Uns 30 homes i més de la meitat de senyoretes prengueren part al Concurs, vengent alguns cartons verament dignes d'esser guardats per lo hermosos. Durant dues hores no pararen les carabines de disparar, resultant de les senyoretes (5 trets a 20 metres), primera, la senyora Montserrat de Miró, ab 20 punts; segona, la senyora Matilde Marín, ab 15; tercera, senyora Teresa Miró; i quarta, Teresa de Guirart, que guanyà'l premi ofert pel senyor Miró.

Dels homes, en Vidal-Ribas; primer, ab 28 punts; en Pere Batlló, ab 25; i tercer, Otto Gmelin, ab 23; tots ab cinc impactes.

Es curiós observar que les senyoretes han fet més dianes que els homes, essent justament aplaudides per la seva bona trassa. Les que hi prengueren part, són les senyoretes Espuña, Peyra, Guirart, Manaut, Serra, Serrat, Miró, Marín, Serra, Marés, Miró, Muller, Sans i alguna altra que no recordem.

El jutge de camp, senyor Miró, rebé moltes felicitacions, així com els organitzadors pel seu acert i pels valuosos premis oferts.

CORREDISSES.

Hôtel Montgat, 17 agost 1911.

Desde Banyoles

Des festes que acabem de celebrar han resultat enquny del tot brillantíssimes, afeccionats al extens i variat programa publicat no fa molts dies a LA VEU.

Després d'inaugurar els festeigs ab el repartiment de bonos als pobres de la vila, seguí el concurs de pescadors, que fou importantíssim, concorreguent en nombre de 57 i resultant guanyador del primer premi nostre bon amic en Ramon Mata.

A les dotze del matí del dia 15, arribaren les autoritats superiors de la província, representants del Ajuntament de Barcelona, ab alguns individus de la guàrdia urbana, de la Junta de Ciències Naturals, de corporacions populars i d'uns elements interessats en el foment i propagació de la Piscicultura catalana.

A la tarda tingueren efecte les anunciades Regates en el grandis i poètic llac, en quina festa, a més d'assistir-hi un públic immens de Banyoles i colònies estacionals, hi acudí una distingida caravana d'automòbils procedents de Sant Feliu de Guíxols i de Barcelona, abstinents de la publicació del resultat de dites regates per haver-se ja anticipat

en la edició d'ahir en aquest mateix diari.

Cap al tart s'efectuà l'hermós Ball de Gentiles, compost d'una vuitantena de escullides parelles que al so de la cobla «Els Juncals», recorregueren els principals carrers de la vila, ballant la final nostra hermosa dansa a la plaça Major.

Al dia següent i en el Teatre Vila, se celebrà la solemne entrega d'un permigi nomenat a en Francisco Darder i Llimona fill adoptiu de la vila de Banyoles, hermoíssim treball de policromia de nostre bon amic en Francisco Flós i Calat, que merescut lloances de quant tingueren ocasió d'admirar dita obra de art.

Després de llegir l'acta referent al nomenament fet per la Corporació Municipal, el senyor alcalde don Joseph Alsina, pronuncià un escaçent i apropiat discurs enlairent les qualitats i mèrits del senyor Darder, i després de fer la entrega del títol, comestà aquest vivament emocionat ab paraules de coral agrament i oferint-se en tot i per tot a cooperar ab sos esforços i malament a ruant tendent al foment i progrés de Banyoles. Acte següent s'entorà per centenars de noys i colònies escolars barcelonina l'Herme del Peix que produí un grandis efecte, terminant tan

hermós homenatge ab delirants visques i ab una imponent ovació al senyor Darder.

Acte següent s'inaugurà en els baixos de les Cases Consistorials un notable laboratori fotogràfic, de la instal·lació del qual ab sos diferents detalls i aplicacions no donarem compte per separat en la «Fulla Agrícola» del dilluns.

A la tarda tingué lloc la festa del Peix, lliensant al efecte milers d'excursiats al estany, acte que, com al dia abans, en les regates, fou extraordinàriament concorregut, acabant ab l'Herme del Peix que fou entonat d'una manera entusiasta per tots els nens i nenes de les escoles, els quals després foren obsequiats ab dolços.

A la nit s'efectuà el més original i atractiu dels festeigs. Consistí en una gran festa nocturna en el llac, resultant d'un efecte tan magnífic i enlluernador que ella sola paga ab escorreg l'esforç i molèsties d'un llarg viatge. Les embarcacions il·luminades, les teyeres cremant en diferents indrets, la munió de fanalets de variats colors i els focs d'artifici aviat arreu, tot això és suficient per a imaginar-se l'efecte magnífic i fins fantàstic al reflectar-se sobre la extensa planura de les aigües, espectacle no gens comú en nostres festes majors.

En el darrer dia de les festes foren obsequiats els pobres del Assil de la vila pel senyor Darder, ab un suculent dinar que fou servit pel mateix senyor i sos dos fills, ajudats per xamoses senyoretes, alguns regadors i particulars.

Com a coronament del programa i en celebració d'aver sigut nomenat el senyor Darder fill adoptiu, tingué efecte un dinar popular en obsequi d'aquest senyor, en el que regnà gran entusiasme i germanor, substituïnt-se brinds per una col·lecta que's feu entre'ls concorrents a benefici dels pobres del Hospital.

Bé podríem estendre més en la present informació; però no podem fer-ho, per la manca d'espai, sols farem constar que entre les moltes personalitats que han honorat nostra vila ab sa presència recordem als senyors Llus M. Vidal, Santiago Rusiñol, Carles Rahola, J. Gual, Ignasi Iglesias, Joseph Llimona, Francisco Flós i Calat, Guillem Tell i Lafont, Domènec i Estañol, a més de diferents representacions de varies entitats oficials i particulars.

Finalment no cal dir que les festes, dines, sardanes i altres diversions populars han contribuït d'una manera esplèndida al major llum de les festes, les quals, ens plau fer constar que, aduïch en lo oficial, han tingut un aire del tot catalanesch.

Anuncis de matrícula

Institut general y tècnich de Barcelona.

En compliment de lo presentat en les disposicions vigents, desde el dia 12 al 30 de setembre prop-venient, de deu a dotze del matí, estarà oberta a la Secretaria d'aquest Institut la matrícula ordinària del curs de 1911 a 1912 per als alumnes d'ensenyança oficials dels estudis generals del Grau de Batxiller, de l'Ensenyament alemany, Dibuix, Taquígrafia i de les classes nocturnes per oberts.

Els alumnes d'ensenyança en oficials colegiades verificaran la matrícula ordinària en la primera quinzena d'octubre.

Els que per justa causa, degudament acreditada, no haguessin pogut matricular-se en els esmentats plaços, finirán dret a efectuar-ho en la matrícula extraordinària fins el 31 d'octubre, abonant dobles drets. Fora d'aquests termes no s'admetrà cap matrícula de les esmentades ensenyances ni's donarà curs a cap instancia en què's sol·liciti.

El dia primer d'octubre de cada any caduquen tots els drets que son inherents a les matrícules dels curs que acabin en el dia anterior.

Els drets de matrícula són: vuit pessetes en paper de pagos al Estat per cada assignatura, excepte per la Taquígrafia, que serà en metàl·lic, i per les classes nocturnes d'obers, que és gratuïta. S'entregarà també un títol mòbil de deu cèntims per rebu per a l'inscripció i un altre per al pagament de matrícula.

Els interessats deurán acreditar, per medi de volent del alcalde del barri, la cèdula personal, o el testimoni de persona coneguda, que'l seu domicili legal o acadèmic se troba dins del territori d'aquest Institut. Ademés, segons l'article 13 del R. D. de 15 de juny de 1903, i R. O. de 15 de juny de 1909, tots els alumnes, sense cap distinció, deurán exhibir en l'acte de sol·licitar la matrícula, certificació facultativa de la data en que foren vacunats, si son menors de deu anys, o revacunats, si son menors de vint anys i majors de deu. La falta de presentació del esmentat document serà motiu suficient per impedir la matrícula.

Els alumnes que en el curs de 1910-11 hagin obtingut la nota de sobresalient ab dret a inscripció gratuïta, o premi en Taquígrafia, o sobresalient en ingress, podrán sol·licitar les corresponents matrícules d'honor.

Salut d'estudi. - Conforme ab lo disposat en el Real Decret de 6 de novembre de 1903, queda també oberta en aquesta Secretaria, del 12 al 30 de setembre prop-venient, sols per als alumnes d'ensenyança oficial, la inscripció voluntària a les «Sales d'Estudi», destinades a repàs i exercicis pràctics d'assignatures, devent abonar cada alumne, com a dret de pràctiques i vigilància, la quantitat de deu pessetes per una sola vegada en cada curs. Aquesta inscripció i pago s'efectuarà al propi temps que la matrícula, i's tornarà dita quantitat si no arribessin a cent el número d'inscripcions, conforme ab lo presentat en la R. O. de 7 de juny de 1904.

Municipi

Reuní l'alcalde y els tinentes per tractar de les parades de melons, van acordar no concedir cap més permís i prohibir la venda de tallades.

Lo que falta és que's compleixi, perquè l'acort de no donar més permisos l'han pres no sabem quantes vegades.

La comissió de simplificació de serveys municipals acordà mitjans i reparar el projecte redactat pel senyor Gómez del Castillo, relatiu a reduir les tramitacions i donar un vot de gràcies.

El senyor Morros va desistir de explicar la seva moció d'insubordinació referent a reivindicar la propietat del edifici de les monges de Santa Clara.

L'home estava molt entusiasmàt, però quan el senyor Carreras Camí, home entès en tot lo de Barcelona antiga, va enterar-se del magnífic descobriment del senyor Morros, va esclatar en una gran rialla, el rossi de la qual va arri-

bar a orelles del regidor lerrouxista, refredant-li notablement l'entusiasme.

Lo que's menja a Barcelona. Durant l'any passat van ésser consumits a Barcelona 9 milions i mitg de kilos de bon, més de 7 milions de kilos de moti i cabrit, 6 milions i mitg de kilos de porch, 6 milions de kilos de gallina, 6.000 toneladas de peix, 1.000 toneladas de bacallà, 70.000 toneladas de pa, 20.000 toneladas de patates, y 8.900 toneladas de mongetes.

Y bon profit.

Altra estadística. Durant el mes de juliol van morir 1.104 ciutadans y van haver-hi 1.160 naixements. És un número normal que demostra les bones condicions sanitàries de la ciutat a pesar de les amenaces de epidèmies.

La malaltia que més morts ha ocasionat ha sigut la diarrea en nens de menys de 2 anys, que n'ha produït 166. La congestió, hemoràgia y rebulliment cerebrals, 102, y la tuberculosi, 93.

La mortalitat acut a un promedi de 22 per 1.000 y en certs districtes del Ensanche no arriba al 15.

La comissió de Foment ha tingut una reunió per tractar dels dipòsits domèstics d'aigua potable.

S'ha nomenat una ponència formada pels senyors Marín, Calen y Vinaxa, que presentaran dictamen a la reunió de dimecres.

Està malalt de gravetat el pare del regidor senyor Calat.

Desitgem la millora.

La família que anava a la farfana que va estabir-se al port de Canya-mas, - fet que comex el lector, - es la del gendre del regidor senyor Marín.

Ab satisfacció consignem que's fets van millor.

Espectacles

Teatre de Novetats

2 EXTRAORDINARIES FUNCIONS

Tourade del sens rival

TARDA a les 4

NIT a les 9 i 1/4

Variet y sorprenent espectacle

Una hora fora del món; La malla ocellada

La Cambra Grog

La Grúa maravillosa; Los fons de color

Mme. Della y Bosco - Mlle May y C

Dilluns, sensacional estrona.

TEATRE COMICH. - Gran compenya de saraua y opereta de la forma port

PAUET GORGÉ

demà, dimecres, tarda, a les tres, sensilla. 15 cèntims «Las romanes caprichosas», gran parollet per pura monito. - A les quatre, doble, 30 cèntims. Primer act: «La cala de Montoro y Vitas». - Segon: «El soldado de chocolate». Per Gorgé. - A les sis, especial a preus de doble, 60 cèntims. «Rostros (actos)», «La cancion del naufragio», per A. Villar, Rodríguez y Tornatona; y Pep Vinas, Rojo, Rosal, Pedrola, etc. A les set, un quart de deu, funció senyora. «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio». - Dilluns, tarda, a les tres, gran matinee, «La cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la cancion del naufragio».

TEATRE LIRICH. - Avuy, nit, a dos quarts de deu, «El cancion de la cala». - Segon: «El cancion de la can